

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΦΟΡΩΝ
ΝΟΜΟ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Βεβαιώσεως και
τίτλος. Εισπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) (Αρ.2) Νόμος του 2004 και θα
4 του 1978 διαβάζεται μαζί με τους περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων
23 του 1978 Νόμους του 1978 μέχρι 2004 (που στο εξής θα αναφέρονται ως ο
41 του 1979 «βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα
41 του 1983 αναφέρονται μαζί ως οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων
164 του 1987 Νόμοι του 1978 μέχρι (Αρ.2) 2004.
159 του 1988
196 του 1989
10 του 1991
57 του 1991
86(I) του 1994
104(I) του 1995
80(I) του 1999
153(I) του 1999
122 (I) του 2002
146 (I) του 2004.

Τροποποίηση 2. Το άρθρο 6 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:
του άρθρου 6 του
βασικού νόμου.

(α) Με την αντικατάσταση του εδαφίου (6) αυτού με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(6) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου ισχύοντος Νόμου, οποιοσδήποτε ασκεί τραπεζική επιχείρηση οφείλει χωρίς να επικαλείται υποχρέωση ή δικαίωμα τραπεζικού ή άλλου επαγγελματικού απορρήτου, όπως στην περίπτωση παρακράτησης έκτακτης εισφοράς για την άμυνα σύμφωνα με τον περί Εκτάκτου Εισφοράς για την Άμυνα της Δημοκρατίας Νόμο, υποβάλλει στο Διευθυντή κατάσταση που να περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

117(I) του 2002

223(I) του 2002

188(I) του 2003.

(α) το συνολικό ποσό των τόκων που πιστώθηκαν για όλους τους πελάτες και

(β) το συνολικό ποσό της έκτακτης εισφοράς για την άμυνα που παρακρατήθηκε αναφορικά με το ποσό των τόκων:

Νοείται ότι ο Διευθυντής δύναται να προβαίνει σε περιοδικούς ελέγχους για σκοπούς διαπίστωσης κατά πόσο η παρακράτηση έγινε σωστά και σύμφωνα με τους λογαριασμούς των πελατών, χωρίς να έχει δικαίωμα πρόσβασης στο όνομα που αντιστοιχεί στον αριθμό λογαριασμού.» και

(β) με την προσθήκη αμέσως μετά το εδάφιο (6) των ακολούθων νέων εδαφίων (7) και (8) και την αναρίθμηση των υφισταμένων εδαφίων (7) και (8) σε (9) και (10) αντίστοιχα:

«7. (α) Σε περίπτωση ελέγχου που διενεργείται αναφορικά με αντικείμενο φόρου φυσικού προσώπου και του επιβλητέου ποσού φόρου, ο Διευθυντής αφού ζητήσει και εξασφαλίσει κεφαλαιουχική κατάσταση του εν λόγω φυσικού προσώπου, εξακολουθεί όμως να έχει εύλογη υποψία ότι τα περιληφθέντα σε σχέση με οποιοδήποτε φορολογικό έτος, στοιχεία, είναι αναληθή ή αντιφατικά και δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματική περιουσιακή κατάσταση του φυσικού προσώπου ειδικά σε σχέση με δηλωθέντες στην υποβληθείσα κεφαλαιουχική κατάσταση, τραπεζικούς λογαριασμούς, δύναται να αποταθεί σε οποιοδήποτε τραπεζικό ίδρυμα, υποβάλλοντας συγκεκριμένα στοιχεία και να ζητήσει από αυτό όπως εντός ενός μηνός επιβεβαιώσει γραπτώς ότι τα υποβληθέντα στοιχεία συνάδουν ή μη με τα στοιχεία που αυτό κατέχει σε σχέση με το φορολογούμενο φυσικό πρόσωπο.

- (β) Σε περίπτωση που μετά από την εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται στην παράγραφο (α) προκύψουν νέα στοιχεία σε σχέση με το φορολογούμενο φυσικό πρόσωπο ή υπάρχει εύλογη υποψία ότι το πρόσωπο αυτό απέκρυψε και/ή συνεχίζει να αποκρύπτει περιουσιακά στοιχεία που περιλαμβάνονται σε τραπεζικούς λογαριασμούς, ο Διευθυντής δύναται να αποταθεί στο Δικαστήριο και με πρωτογενή αίτηση κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στους Διαδικαστικούς Κανονισμούς, που εκδίδονται με βάση τον περί 14 του 1960 Δικαστηρίων Νόμο, να ζητήσει την έκδοση διατάγματος άρσης του τραπεζικού απορρήτου:
- 8 του 1969
 - 40 του 1970
 - 58 του 1972
 - 1 του 1980
 - 35 του 1982
 - 29 του 1983
 - 91 του 1983
 - 16 του 1984
 - 51 του 1984
 - 83 του 1984
 - 93 του 1984
 - 18 του 1985
 - 71 του 1985

89 ΤΟΥ 1985
96 ΤΟΥ 1986
317 ΤΟΥ 1987
49 ΤΟΥ 1988
64 ΤΟΥ 1990
136 ΤΟΥ 1991
149 ΤΟΥ 1991
237 ΤΟΥ 1991
42(l) ΤΟΥ 1992
43(l) ΤΟΥ 1992
102(l) ΤΟΥ 1992
26(l) ΤΟΥ 1993
82(l) ΤΟΥ 1995
102(l) ΤΟΥ 1996
4(l) ΤΟΥ 1997
53(l) ΤΟΥ 1997
90(l) ΤΟΥ 1997
27(l) ΤΟΥ 1998
53(l) ΤΟΥ 1998
110(l) ΤΟΥ 1998
34(l) ΤΟΥ 1999
146(l) ΤΟΥ 1999
41(l) ΤΟΥ 2000
32(l) ΤΟΥ 2001
40(l) ΤΟΥ 2002

80(I) του 2002

140(I) του 2004.

Νοείται ότι ο Διευθυντής επιφυλάσσει δι' εαυτόν το δικαίωμα να αποτείνεται στο Δικαστήριο όποτε το κρίνει σκόπιμο και ανεξαρτήτως του σταδίου στο οποίο ευρίσκεται η διαδικασία που διενεργεί αναφορικά με το αμφισβητούμενο αντικείμενο φόρου φυσικού προσώπου και του επιβλητέου ποσού φόρου:

Νοείται περαιτέρω ότι η ίδια πιο πάνω διαδικασία ακολουθείται κατ' αναλογίαν προκειμένου περί ελέγχου των λογαριασμών εταιρείας εγγεγραμμένης βάσει του περί Εταιρειών Νόμου και στρέφεται εναντίον των διευθυντών ή συμβούλων της υπό διερεύνηση εταιρείας που στην πράξη ασκούν διευθυντικά καθήκοντα:

Κεφ. 113

9 του 1968

76 του 1977

17 του 1979

105 του 1985

198 του 1986

19 του 1990

46(I) του 1992

41(I) του 1994

15(I) του 1995

21(I) του 1997

149(I) του 1999

2(I) του 2000

135(l) του 2000

151(l) του 2000

8(l) του 2001

76(l) του 2001

70(l) του 2003

167(l) του 2003

92(l) του 2004.

Νοείται έτι περαιτέρω ότι σε περίπτωση που ο διευθυντής εταιρείας είναι δικηγόρος ή λογιστής, ο οποίος ενεργεί υπό την επαγγελματική του ιδιότητα ή υπάλληλος που ενεργεί εκ μέρους τους, το γεγονός αυτό αποτελεί εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση ενώπιον Δικαστηρίου ότι στην πράξη δεν ασκεί διευθυντικά καθήκοντα.

(8) Για τους σκοπούς των εδαφίων (6) και (7) «τράπεζα» σημαίνει τράπεζα που λειτουργεί με βάση τον περί Τραπεζικών Εργασιών

Κεφ. 124

Νόμο ή συνεργατικό πιστωτικό ίδρυμα που λειτουργεί με βάση τον

66(l) του 1997 περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμο.

74(l) του 1999

94(l) του 2000

119(l) του 2003

4(l) του 2004.

Κεφ. 114

22 του 1985
68 του 1987
190 του 1989
8(l) του 1992
22(l) του 1992
140(l) του 1999
140(l) του 2000
171(l) του 2000
8(l) του 2001
123(l) του 2003
124(l) του 2003
144(l) του 2003
5(l) του 2004.

Τροποποίηση 3. Το άρθρο 44 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:
του άρθρου 44
του βασικού
νόμου.

- (α) Με τη διαγραφή από το εδάφιο (2) αυτού της πρώτης επιφύλαξης και τη διαγραφή των λέξεων “έτι περαιτέρω” από τη δεύτερη επιφύλαξη αυτού· και
- (β) με τη διαγραφή από το εδάφιο (3) αυτού της πρώτης επιφύλαξης και τη διαγραφή των λέξεων “έτι περαιτέρω”

από τη δεύτερη επιφύλαξη αυτού.

Τροποποίηση του άρθρου 49 του βασικού νόμου.

4. Το άρθρο 49 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

- (α) Με τη διαγραφή από το εδάφιο (2) αυτού, της λέξης “φυσικόν” (πρώτη γραμμή)·
- (β) με την αντικατάσταση από το εδάφιο (3) αυτού των λέξεων “χιλίας λίρας” (τρίτη γραμμή) και “τρία έτη” (τέταρτη γραμμή) με τις λέξεις “δέκα χιλιάδες λίρες” και “πέντε έτη”, αντίστοιχα, και
- (γ) με την αντικατάσταση από την υποπαράγραφο (β) του εδαφίου (3) αυτού της λέξης “διπλάσιον” (δεύτερη γραμμή) με τη λέξη “τετραπλάσιο”.

Τροποποίηση του άρθρου 50 του βασικού νόμου.

5. Το άρθρο 50 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

- (α) Με την αντικατάσταση από το εδάφιο (1) αυτού των λέξεων “πέντε λίρας” (έβδομη και όγδοη γραμμή) και “εξ μήνας”

(δέκατη γραμμή) με τις λέξεις “δέκα λίρας” και “δώδεκα μήνες” αντίστοιχα· και

- (β) με την αντικατάσταση από το εδάφιο (3) αυτού των λέξεων “τας πεντακοσίας λίρας” (τέταρτη γραμμή) με τις λέξεις “τις δύο χιλιάδες λίρες”.

Προσθήκη νέου άρθρου 51Α στο βασικό νόμο.

6. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το άρθρο 51Α του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Ποινική ευθύνη αναφορικά με παράλειψη καταβολής του φόρου. 51Α.(1) Πρόσωπο, το οποίο αποδεικνύεται ότι δόλια παραλείπει ή καθυστερεί να καταβάλει το ποσό φόρου, το οποίο υποχρεούται να καταβάλει δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης υπόκειται:»

- (i) Καθόσον αφορά εταιρεία, σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες·
- (ii) Καθόσον αφορά φυσικό πρόσωπο, σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πεντακόσιες λίρες ή σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή και στις δύο αυτές ποινές:

Νοείται ότι σε περίπτωση υποβληθείσας εκ μέρους φορολογούμενου προσώπου, βάσει του άρθρου 20 του παρόντος Νόμου, εγγράφου ενστάσεως για σκοπούς επανεξέτασης και αναθεώρησης επιβληθείσας φορολογίας, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ του Διευθυντή και του υποβαλόντος την ένσταση, βάσει του άρθρου 20(4), ή τον καθορισμό εκ μέρους του Διευθυντή του ποσού του αντικειμένου φόρου του ενισταμένου προσώπου, βάσει του άρθρου 20(5), παρέχεται στο φορολογούμενο πρόσωπο χρονική προθεσμία τριών μηνών εντός της οποίας υποχρεούται να καταβάλει το συμφωνηθέν ή βεβαιωθέν ποσό φόρου:

Νοείται περαιτέρω ότι, αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το πρόσωπο είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης υπόκειται στις ποινές που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου.

(2) Σε περίπτωση καταδίκης οποιουδήποτε προσώπου, σύμφωνα με το εδάφιο (1), το πρόσωπο αυτό επιπροσθέτως οποιασδήποτε άλλης ποινής στην οποία υπόκειται, υποχρεούται να καταβάλει το ποσό του φόρου που παρέλειψε ή καθυστέρησε

να καταβάλει.

(3) Όταν αποδειχθεί ότι αδίκημα που διαπράχθηκε από εταιρεία κατά παράβαση των διατάξεων του εδαφίου (1), οφείλεται σε αδικαιολόγητη άρνηση, παράλειψη ή καθυστέρηση διευθυντή αυτής ή άλλου προσώπου που έχει την ευθύνη να εκτελεί τα καθήκοντα που επιβάλλονται από τον παρόντα Νόμο για την εταιρεία αυτή, τότε το υπεύθυνο αυτό πρόσωπο είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης υπόκειται:

- (α) Για το συνολικό ποσό οφειλόμενου φόρου σε χρηματική ποινή μέχρι του είκοσι τοις εκατόν (20%) του οφειλόμενου φόρου και
- (β) για ποσό οφειλόμενου φόρου πέραν των χιλίων λιρών επιπροσθέτως της πιο πάνω ποινής, σε ποινή φυλακίσεως που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη ή και στις δύο αυτές ποινές:

Νοείται ότι σε περίπτωση που ο διευθυντής της εταιρείας είναι δικηγόρος ή εγκεκριμένος λογιστής, ο οποίος ενεργεί υπό την επαγγελματική του ιδιότητα ή υπάλληλος που ενεργεί εκ μέρους τους, τούτο αποτελεί εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση ενώπιον Δικαστηρίου ότι στην πράξη δεν ασκεί διευθυντικά καθήκοντα:

Νοείται περαιτέρω ότι στην περίπτωση φόρου που βεβαιώθηκε πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος εδαφίου, ως προθεσμία καταβολής του φόρου για σκοπούς του παρόντος εδαφίου καθορίζεται η ημερομηνία που λήγει τρεις μήνες μετά την έναρξη εφαρμογής του εδαφίου αυτού.».

Προσθήκη νέου άρθρου 57Α στο βασικό νόμο.

7. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη μετά το άρθρο 54 του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Διαγραφή οφειλόμενων φορολογικών υποχρεώσεων προσώπων.

54Α. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς με βάση τους οποίους να καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το Υπουργικό Συμβούλιο θα έχει εξουσία να εγκρίνει πρόταση από το Διευθυντή, η οποία υποβάλλεται μέσω του Υπουργού Οικονομικών, για διαγραφή οφειλόμενων φορολογικών χρεών, τα οποία λόγω των περιστάσεων του οφειλέτη δεν μπορούν να εισπραχθούν.».

Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

8. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2005.

TI/ΦM/MAX/NA

NA DATA/2004/TI/EISPRAXEOS FORON NOMOS-FINAL.3